

279. Ó, hogy volt idő...

Moderato

pp 1. Ó, hogy volt i - dő, mi - kor még Csak ma - gam - nak
p 2. Ám meg - lel - tél, s meg - - pi - hen - tem Fenn a szent ke-

él - - tem én; Hal - lot - tam, hogy hívsz sze - lí - den
 reszt tö - vén; Lát - tam nagy, cso - dás sze - rel - med,

Mé - gis így szólt büsz - ke szí - vem: "Sem - mit Te, min -
 S büsz-ke szí - vem las - - san en - ged: "Van, mit Te, de

dent csak én! Sem - - mit Te, min - dent csak én!"
 van mit én! Van, mit Te, de van mit én!"

mf 3. Ámde Szentlelked hatását Mind forróbban érzem,
 Én kisebb lettem, Te nőttél, És szívemben forró vágy kél:
 "Többet Te, kevesbet én! Többet Te, kevesbet én!"

f 4. Égbe nyúlik sok hegy orma, Tenger zúgó árja mély;
 Ámde még nagyobb szerelmed, Teljes lett a győzedelmed!
 "Mindent csak Te, semmit én! Mindent csak Te, semmit én!"